

TANDORI DEZSŐ

Egy régi „istálló”-vershez

Az a kis jószág, ahogy huszonkét éve „Hc3”, a ló, sakklépés
a betlehemi istállóból kinézett — — — most nézem őket, jönnek
kifordulnak a túlsó kanyarból John Balliol, Kopelman, Spring Lorenzo,
Michel Georges, Deja elborul a szemem Istenem, Samu, élsz-e
mire a hívságból majd hazatérek egyszerre oly hívságos minden
de tudok sírni legalább megint a kimerültséget legyőzve
ez előtör Samu, Istenem, Kis Báلكirály, kis John Balliol, kis
Spring Lorenzo ki vagy, nemsokára csak azt tudjuk, ki voltál
és tizenhárom és fél évünk, ha megéred karácsonyt elmegy veled örökre.
Barátnéd, a Pipi Néni Santa Ippi képében láttam viszont őt tavaly
bár mincs viszontlátás csak örök születés barátnéd még nem hív
Samu, Samcsi, Simsam de már — megvártál — kíváncsian is
húnyt szemmel nézegetsz sokszor mert azért kíváncsi vagy
mily szabadon szökdelő veréb voltál zabolázatlan te jutottál
eszembe aztán már a repülőtéren vonaton Aulnay-nál, vagy hol
kis csapat veréb és Auteuil-ben a pálya parkos végében leültem
és egy egész fa elkezdett zajongni és megosztottam velük lakomámat
a fél kenyeret igen, a Santa Ippit a te születésnapod miatt
nem láttam idén Gelsenkirchenben Samu, hát persze, a te születésed
— hozzánk kerülésed — napját választottam, mert tudtam, talán az
utolsó ilyen, az ilyen utolsó. És aztán? Hová nézek honnan
hol látunk egyre elborulóbban téged? Aki még itt vagy és mégis
már pilla-húnyás pille-könnyülés a létezésed kis jószág
Teremtett Lény veréb madár. Este van, jó itthon az alkonyattal
hányszor nézünk ki a fákra télen a hóra a fényeket mutattuk
neked tavasszal nyáron harsogva udvaroltál ünneped volt
istálló-fészked-jászlád az egész év s mi minden volt még
és most nem leszel a Szpéro a Pipi az Éliás és a Többiek mellé
föl-látunk téged csillagnak az osztatlan mezőbe és onnét nézel...
Csak néztél —